

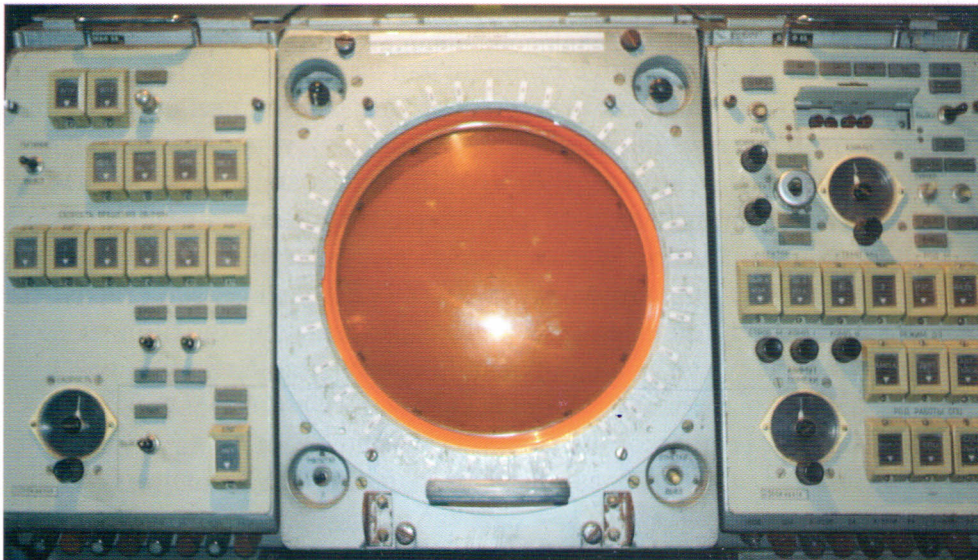
то незаштићена линија цивилног аутоматског телефона преко антене „лога 3” окренуте према приватном стану на Цераку. Заједно са осталим локалним телефонским линијама ову смо користили све до краја рата.

Дана 27. марта 1999. године борбена послуга у којој сам био руковалац гађања према распореду била је у дежурству од 12 до 18 часова. Били смо у приправности број 3 на ватреном положај Шимановци.

У време ручка, на основу усменог наређења команде бригаде, упућујем мог заменика потпуковника Ђорђа Аниччића да са водником Игором Радивојевићем и возачем Ранисавом Лукићем, возилом ТАМ-110, од 14 до 18 часова обиђу шири рејон села Шимановци и имитирају зрачење са три локације. То је подразумевало укључивање имитатора радарског зрачења на десетак минута у сврху обмањивања. Након завршетка да се врате до 18 часова, јер су по плану у дежурству у саставу друге борбене послуге.

Ја примат
наредње
од Попра
нормалног

У 17.05 часова добијамо сигнал за прелазак у приправност број 1. Контролу функционисања СтВР врши официр за вођење потпоручник Тиосав Јанковић, у присуству командира батерије за вођење ракета капетана I класе Славише Голубовића и командира ракетне батерије мајора Милорада Роксандића.

Показивач кружної осмайрања радара П-18 у кабини УНК (ВИКО)